

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. gegužės 6 d. Nr. 21RE3-91 (AG3-58/27-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės (pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atsakovei Trakų rajono savivaldybės administracijai dėl rašto teisėtumo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėjas) 2025 m. kovo 28 d. pateikė Lietuvos administracinių ginčų komisijai (toliau – Komisija) skundą (toliau – ir skundas), kuriuo prašo įpareigoti Trakų rajono savivaldybės administraciją (toliau – ir atsakovė arba Administracija) pateikti išsamų ir detalų paaiškinimą dėl teisinio pagrindo, draudžiančio dviračių eismą Paežerės take.

Pirmiausia skunde pareiškėjas pažymi, kad 2025 m. vasario 18 d. vykusiame Trakų rajono savivaldybės visuotiniame susirinkime Administracijos atstovai ir meras tvirtino, kad dviračių eismas Paežerės take yra draudžiamas. Dėl to, pasak pareiškėjo, jis 2025 m. vasario 19 d. išsiuntė paklausimą (toliau – Prašymas) Administracijos direktoriaus pavaduotojui Romualdui Zviaginui, prašydamas pateikti atitinkamą reglamentą, kuris numato, kad Paežerės kelias negali būti naudojamas pėstiesiems ir dviratininkams. Pareiškėjas nurodo, kad tą pačią dieną gavo atsakymą, tačiau jame nebuvo aiškiai nurodyta, jog dviračių eismas Paežerės take yra draudžiamas.

Taip pat pareiškėjas atkreipia dėmesį, kad jis prašė nurodyti teisės aktą, tačiau vietoje to buvo nukreiptas į bendrą teisės aktų paieškos sistemą, o galiausiai, po pakartotinės užklauskos 2025 m. kovo 7 d., buvo nurodyta, jog Trakų rajono savivaldybė neturi įgaliojimų aiškinti įstatymų.

Atsakovė atsiliepimu su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo atmesti jį kaip nepagrįstą.

Atsiliepime pirmiausia dėstomos faktinės aplinkybės, pažymint, kad 2025 m. vasario 18 d. vyko kasmetinis Trakų rajono savivaldybės inicijuotas susitikimas su Trakų seniūnijos gyventojais, kurio metu be kitų klausimų buvo aptartas ir pėsčiųjų tako, esančio šalia Lukos (Bernardinų) ežero, Trakų mieste (toliau – ir Takas), įrengimas, pėsčiųjų taką pritaikant poilsinei bei pažintinei funkcijai, taip pat aptartas pėsčiųjų tako naudojimo dviratininkų reikmėms klausimas. Nurodoma, kad įrengtas pėsčiųjų takas driekiasi nuo Vilniaus Mažosios gatvės 2 iki Birutės g. 28. Šis takas atnaujintas 2023–2024 m., plėtojant projektą „Sveikatingumo turizmas, atskleidžiantis gamtos ir kultūros paveldą Trakų ir Gižycko regionuose“ ir vykdomas per Interreg V-A Lietuvos–Lenkijos bendradarbiavimo programą. Minimo susitikimo metu, pasak atsakovės, savivaldybės atstovams gyvai atsakant į gyventojų užduodamus klausimus, buvo paaiškinta, kad Takas negali būti kartu naudojamas ir kaip dviračių takas, nes tai yra pėsčiųjų takas, kuris buvo atnaujintas pagal pėsčiųjų takams keliamus reikalavimus.

Atsiliepime pažymima, kad 2025 m. vasario 19 d. Administracijos direktoriaus pavaduotojas gavo pareiškėjo elektroninį laišką, iš kurio turinio matyti, kad pareiškėjas elektroninėje teisės aktų

sistemoje nori perskaityti teisės aktą, reglamentuojantį, jog pėsčiųjų takas negali būti kartu naudojamas ir kaip dviračių takas. Atitinkamai, vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 11 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintomis Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (toliau – ir Taisyklės) 18, 28 ir 42 punktais, Administracijos direktoriaus pavaduotojas pateikė pareiškėjui atsakymą – elektroniniu laišku išsiuntė ištrauką iš teisės akto su pažymėtomis vietomis tekste, kurios pareiškėjui gali būti aktualios, po to dar informavo pareiškėją apie galimybę susipažinti su viešai skelbiamų teisės aktų turiniu elektroninėje sistemoje ir pridėjo internetinę nuorodą.

Kilusio ginčo kontekste atsakovė atkreipia dėmesį, kad pareiškėjas neprašė Administracijos išsamiai ir detalai paaiškinti dėl dviračių eismo ribojimo Take, o vėliau gauti pareiškėjo elektroniniai laišakai dėl teisės akto pateikimo susipažinimui vertintini kaip turintys VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto požymius, kuomet dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptas, ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu.

Atsakovė akcentuoja, kad pagal Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – ir SŽNSĮ) 100 straipsnio (Specialiosios žemės naudojimo sąlygos paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostose) 4 punkto b) papunktį, paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostose draudžiama statyti statinius ir įrengti įrenginius, išskyrus atvejus, kai statomi ir (ar) įrengiami pėsčiųjų takai (statiniai). Pažymi, kad minėtas reglamentavimas nenumato galimybės įrengti dviračių takų ar pėsčiųjų ir dviračių takų paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostose. Be to, Trakų miestas yra saugoma teritorija, vandens telkinių apsaugos juostos dydis apima visas miesto pakrantes, o juostos dydį reglamentuoja teisės aktai.

Taip pat atsakovė atkreipia dėmesį, kad, vadovaujantis STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“ 176-177 punktais, bendri pėsčiųjų ir dviračių takai gali būti projektuojami tik tam tikrais atvejais, taikant privalomuosius reikalavimus, pavyzdžiui, privalomuosius žymėjimus, įvertinant srautų dydį ir t.t. Pėsčiųjų takai Trakų miesto pakrantėse buvo projektuojami, nepažeidžiant SŽNSĮ nuostatų, jiems nenumatytas žymėjimas kaip to reikalauja STR 2.06.04:2014 „Gatvės ir vietinės reikšmės keliai. Bendrieji reikalavimai“, todėl jie negali būti naudojami kaip pėsčiųjų ir dviračių takai. Dėl to, rengiant šių statinių techninius darbo projektus, (kuriems yra atliktos projektų ekspertizės ir išduoti statybą leidžiantys dokumentai) buvo numatyti ženklai, ribojantys dviračių eismą statinyje.

Apibendrinant atsiliepime teigiama, kad prašoma informacija pareiškėjui buvo suteikta, o skunde keliamas reikalavimas įpareigoti Administraciją „<...> pateikti išsamų ir detalų paaiškinimą dėl teisinio pagrindo, kuris nurodomas kaip draudžiantis dviračių eismą Paežerės take“, yra nepagrįstas, nes dėl to pareiškėjas į atsakovę nesikreipė Taisyklių nustatyta tvarka.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo, iš esmės, dėl Trakų rajono savivaldybės administracijos (minėta, atsakovė arba Administracija) el. paštu 2025 m. vasario 19 d. pareiškėjui pateikto atsakymo (toliau – ir Atsakymas) ir jame išdėstytų teiginių, su kuriais pareiškėjas nesutinka. Šiuo atveju Komisija spręs, ar atsakovė pagal nustatytą kompetenciją įgyvendino teisės aktų reikalavimus ir ar buvo teisinis ir faktinis pagrindas atsakovei Raštu atsakyti pareiškėjui kitaip.

Iš skundo ir kartu pateiktų dokumentų nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. vasario 19 d. elektroniniu paštu kreipėsi į Administracijos direktoriaus pavaduotoją Romualdą Zviaginą, siekdamas, kaip galima suprasti, perskaityti „<...> reglamentą <...> Lietuvos įstatymai <...> draudžia <...>“, kuriais remiantis – „<...> paežerės kelias negali būti naudojamas pėstiesiems ir dviratininkams <...>“ (minėta, toliau – ir Prašymas). Kartu Prašyme pareiškėjas išreiškė viltį, kad konkretų teisės aktą bus galima – „<...> rasti E-TAR sistemoje“. Atitinkamai tą pačią dieną Administracijos direktoriaus pavaduotojas elektroniniu laišku atsakė pareiškėjui (toliau – ir Atsakymas), nurodydamas – „Siunčiu teisės akto ištrauką: *PAVIRŠINIŲ VANDENS TELKINIŲ PAKRANTĖS APSAUGOS JUOSTOSE TAIKOMOS SPECIALIOSIOS ŽEMĖS NAUDOJIMO SĄLYGOS* 100

straipsnis. Specialiosios žemės naudojimo sąlygos paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostose Paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostose draudžiama: <...> 4) statyti statinius ir įrengti įrenginius, išskyrus atvejus, kai: <...> b) statomi ir (ar) įrengiami hidrotechnikos statiniai, vandens matavimo stotys, vandens paėmimo ir išleidimo į vandens telkinius įrenginiai ir statiniai, požeminio vandens vandenvietės, informaciniai ženklai, standai, pėsčiųjų takai, paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostą kertantys keliai ir inžineriniai tinklai, tiltai, sodybose ar prie jų – lieptai, uostuose ir prieplaukose – jų statiniai, prie vidaus vandenų kelių – vidaus vandenų transporto priemonių degalų pripildymo statiniai ir (ar) įrenginiai;“. Tada pareiškėjas 2025 m. vasario 19 d. paprašė nurodyti ne ištrauką, o visą teisės aktą, o Administracijos direktoriaus pavaduotojas jam atsakė, kad visi teisės aktai yra viešai prieinami interneto svetainėje „<https://e-seimas.lrs.lt/>“, kur su jais galima išsamiai susipažinti.

Iš vėlesnio (2025 m. vasario 21 d. – 2025 m. kovo 7 d.) susirašinėjimo elektroniniu paštu matyti, kad pareiškėjas dar ne sykį kreipėsi į Administraciją, prašydamas nurodyti ne tik teisės aktą (-us), kuriuo (-iais) remiantis buvo nuspręsta uždrausti paežere važiuoti dviračiu, bet taip pat ir pateikti detalesnius paaiškinimus.

Nors atsiliepime atsakovė teigia, kad pareiškėjas neprašė pateikti išsamų ir detalių paaiškinimą dėl teisinio pagrindo, kuris nurodomas kaip draudžiantis dviračių eismą Take, tačiau iš pareiškėjo pateiktų duomenų matyti, kad 2025 m. kovo 7 d. elektroniniu laišku adresatams „Romuald Zviagin (duomenys neskelbtini) Cc: E. Š. (duomenys neskelbtini)“ pareiškėjas prašė išsamaus paaiškinimo. Tuokart Administracija laikė, kad pareiškėjui pateikė visą informaciją – įstatymo ištrauką ir rekomendavo paskaityti Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymą. Vis dėlto, iš aptariamo susirašinėjimo akivaizdu, kad pareiškėjas, perskaitęs atsakovės nurodytą įstatymo ištrauką, nerado jame numatyto draudimo dviračių eismui Taku, todėl prašė atsakovės paaiškinti, kaip minėta teisinė nuostata taikoma konkrečiu atveju. Duomenų apie tai, kad atsakovė būtų pateikusi išsamų ir argumentuotą atsakymą į keliamą klausimą, į bylą nepateikta.

Taigi, nustatyta, kad byloje pateiktu skundu pareiškėjas, keldamas administracinį ginčą, iš esmės patvirtina, kad gavo Administracijos pateiktą Atsakymą dėl Prašyme iškeltų problemų (klausimų), tačiau nesutinka su Atsakymu jo išsamumo ir pagrįstumo aspektais. Skunde pareiškėjas aiškiai nurodė, kokio klausimo išsprendimo tikėjosi iš Administracijos ir kuris klausimas nebuvo nagrinėjamas (į kurį nebuvo atsakyta), Atsakyme nepateikti konkretūs teisės aktai.

Šiai bylai aktualios Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintų Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių (minėta, toliau – ir Taisyklės) nuostatos.

VAI nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskųsti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (1 straipsnio 1 dalis).

Pagal VAI 2 straipsnio 10 dalį prašymas – tai su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, o skundas – tai asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis).

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis).

Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš Viešojo administravimo įstatymo 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis);

į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Nagrinėjamu atveju Komisija vadovaujasi ir teismų praktika, kurioje išaiškinta, jog asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma nustatoma atsižvelgiant (vertinant) į tokio kreipimosi turinį, o ne jo pavadinimą (žr., pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2012 m. kovo 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A602-1252/2012; 2012 m. rugsėjo 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A520-2918/2012; 2012 m. spalio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012; 2014 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A662-494/2014 ir kt.*). LVAT, nagrinėdamas asmens kreipimąsi į viešojo administravimo subjektą, kai tokiu kreipimusi pagal jo turinį ir pobūdį nebuvo siekiama apginti konkrečią besikreipusio asmens teisę ar teisėtą interesą, tai yra kreipimąsi, kuris atitinka Taisyklių 47.4 papunktį (nagrinėjamu atveju – Taisyklių 45.4 papunktį), išaiškino, kad toks kreipimasis turi būti išnagrinėtas ir pareiškėjui pateiktas atsakymas Taisyklėse nurodytomis sąlygomis ir apimtimi (žr., pvz., *Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-10-18 sprendimą administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012*).

Iš pareiškėjo pateikto Prašymo ir prie skundo pridėtų Administracijos el. laiškų (atsakymų) turinio matyti, jog pareiškėjas kreipėsi į Administraciją ir prašė ne tik nurodyti konkrečius teisės aktus, bet ir siekė išsiaiškinti, kokiais teisės aktais vadovaujantis ir dėl kokių priežasčių yra ribojamas dviračių eismas Take. Pareiškėjo pateikto Komisijai kartu su skundu pateiktų el. laiškų turinys patvirtina, jog jis jį dominančiu klausimu pateikė atsakovei užklausą (Prašymą). Atsakovė skundžiamame Atsakyme vadovaujasi SŽNSĮ ištrauka ir nurodo 100 straipsnio nuostatas, jokių konkrečių duomenų nenurodo. Iš Komisijai pateikto skundo, Atsakymo ir vėlesnio susirašinėjimo el. laiškais turinio galima suprasti, jog ginčas susijęs su vandens telkinių apsaugos juostomis ir tokiose teritorijose taikomais apribojimais.

SŽNSĮ 1 straipsnyje įtvirtinta, jog šis įstatymas, be kita ko, „<...> nustato specialiąsias žemės naudojimo sąlygas, nurodo teritorijas, kuriose šios sąlygos turi būti taikomos (toliau – šiame įstatyme nurodytos teritorijos), reglamentuoja šių teritorijų nustatymą ir nustato šiame procese dalyvaujančių asmenų teises ir pareigas<...>.“ Pagal SŽNSĮ 2 straipsnio 41 punktą specialiosios žemės naudojimo sąlygos – šiame įstatyme nustatyti nurodytose teritorijose taikomi ūkinės ir (ar) kitokios veiklos apribojimai, priklausantys nuo geografinės padėties, gretimųbių, pagrindinės žemės naudojimo paskirties, žemės sklypo naudojimo būdo, vykdomos konkrečios veiklos, statinių, nekilnojamojo kultūros paveldo ir aplinkos apsaugos, visuomenės sveikatos saugos, valstybės saugumo ir viešojo intereso poreikių. Taip pat minėto įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta, jog šiame įstatyme nurodytos teritorijos nustatomos viename iš šių dokumentų: 1) patvirtintuose teritorijų planavimo dokumentuose ir (ar) žemės valdos projektuose <...>.“

Pagal Lietuvos Respublikos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 25 ir 26 punktus, savarankiškosios savivaldybės funkcijos – savivaldybės saugomų teritorijų steigimas, apsauga ir tvarkymas; kraštovaizdžio, nekilnojamųjų kultūros vertybių ir savivaldybės įsteigtų saugomų teritorijų tvarkymas ir apsauga.

Iš aptarto reglamentavimo ir atsakovei pavestų (skirtų) savarankiškųjų funkcijų matyti, jog atsakovė organizuoja (realizuoja ar įgyvendina) savivaldybės specialiųjų žemės naudojimo sąlygų savivaldybėje esančiose teritorijose (tarp jų ir saugomose) laikymosi užtikrinimo politiką. Įvertinusi bylos medžiagą, vadovaudamasi aptarto reglamentavimo nuostatomis bei atsižvelgdama į teismų praktikos išaiškinimus ir kilusio ginčo pobūdį, Komisija sprendžia, jog Administracijai, nagrinėjant pateiktą Prašymą ir veikiant kaip viešojo administravimo subjektui, taikomi VAĮ ir Taisyklėse nustatyti reikalavimai, todėl atsakovė, vadovaudamasi VAĮ 2 straipsnio, Taisyklių 45.4 papunkčio ir VSĮ 6 straipsnio nuostatomis, turėjo pareigą pateikti pareiškėjui išsamų ir motyvuotą atsakymą į pateiktą Prašymą.

Šiuo aspektu pažymėtina, kad VAI 3 straipsnyje numatytais principais yra grindžiamas geras viešasis administravimas (žr. pvz., *LVAT 2012 m. balandžio 30 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-1978/2012*). Tinkamas, atsakingas valdymas, kaip ne kartą akcentuota LVAT praktikoje, yra neatsiejamas nuo gero administravimo reikalavimų (žr., pvz., 2015 m. gruodžio 21 d. išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimą administracinėje byloje Nr. I-7-552/2015). Formaliai ir biurokратиškai vykdomos viešojo administravimo funkcijos nesiderina su gero administravimo principu (žr., pvz., *LVAT 2015 m. birželio 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2150-492/2015*). Gero administravimo principas suponuoja taip pat tai, kad viešojo administravimo subjektas turi pareigą pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. birželio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015).

Taigi, vertindama skundžiamo Atsakymo atitikimą reikalavimams, Komisija, pirmiausia, pažymi, jog Administracija 2025 m. vasario 19 d. vykusio susirašinėjimo metu nenurodė teisės akto, su kuriuo norėjo susipažinti pareiškėjas, o pacitavo tik ištrauką iš neįvardinto teisės akto, kurį, reikia suprasti, pareiškėjas turėtų susirasti interneto svetainėje, kur viešai skelbiami visi teisės aktai. Komisijos vertinimu, atsakovės Atsakymas nuo pradžių neatitiko pareiškėjo Prašymo turinio, todėl nėra pagrindo sutikti su atsakovės atsiliepimo argumentais, kad Taisyklių nuostatos šiuo aspektu buvo tinkamai įgyvendintos. Be to, skundžiamame Atsakyme vien teisės akto straipsnio nuostatų pacitavimas nėra pakankamas – Atsakyme iš esmės nėra nurodyta jokių teisiškai pagrįstų argumentų, t. y., atsakovė nedetalizuoja, kokioms konkrečioms faktinėms aplinkybėms taikomos minėtos nuostatos ir koku būdu SŽNSĮ 100 straipsnio reikalavimai yra susiję su pareiškėjo Prašyme keliamu klausimu (-ais) ir nurodyta situacija (Takas).

Komisija pažymi, jog tai, kad nagrinėjamu atveju Administracija skundžiamo Atsakymo motyvus detalizavo (nurodė) atsiliepime, neturi įtakos Komisijos byloje padarytoms išvadoms, jog Atsakymas yra neaiškus, neišsamus ir dėl to neatitinka minėtų VAI reikalavimų, yra priimtas pažeidžiant Taisyklėse nustatytas procedūras bei yra parengtas pažeidžiant gero administravimo principą, todėl naikintinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo „Asmuo X“ skundą tenkinti.

Trakų rajono savivaldybės administracijos 2025 m. vasario 19 d. atsakymą panaikinti ir Trakų rajono savivaldybės administraciją įpareigoti iš naujo išnagrinėti pareiškėjo „Asmuo X“ 2025 m. vasario 19 d. paklausimą ir pateikti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį atsakymą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė